

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Gf.II.20.022/2025/8.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Dr. Pencz Kamilló ügyvéd

(cím22)

Az alperes: Alperes1

(Cím23)

Az alperes képviselője: Dr. Savanyó Zsuzsanna ügyvéd

(cím20)

A per tárgya: kötbér megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

15.G.40.102/2023/77.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes 80. szám

V é g z é s

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot az érdemi szaktól új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes másodfokú eljárásban felmerült költségét 1.500.000,- (egymillió-ötszázezer) Ft-ban, a meg nem fizetett fellebbezési illeték összegét 2.500.000,- (kettőmillió-ötszázezer) Ft-ban határozza meg.

A végzés ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a mezőgazdasági termények felkutatásával, megvásárlásával foglalkozó alperes alapító tagjai tanúl és a jelenleg is ügyvezető képviselői. A cég 2013. óta értékesített terményt a felperes részére, 2020-2022. években kizárólag a felperes volt az üzleti partnere. Az ügyletkötések során az alperes részéről tanúl járt el, először mint a cég tulajdonosa és képviselője, majd a perbeli időszakban már mint egyéni vállalkozó, az alperes megbízottjaként. Az ő feladata volt a termelőkkel és felperessel való kapcsolattartás, az áru beszerzése és értékesítése, továbbá az ezzel járó adminisztratív munka és számlázás.

[2] A felek között 2020. április 30. és 2020. július 14. között 18 darab, az alperes által készített mezőgazdasági termékértékesítési típusszerződés jött létre 183.750.000,- Ft összértékben az alábbiak szerint:

[1]

Sorszám	Szerződésszám + kelte	Áru: Kukorica (tonna)	Szállítási határidő	érték Ft		
rendelt	teljesült	különbség				
1.	AT200224TK16; 2020.02.24.	300	0	300	2020.12.15.	13.500.000.-
3.	AT200430TK; 2020.04.30.	300	0	300	2020.12.15.	14.250.000.-
11.	AT200506TK; 2020.05.13.	200	0	200	2020.12.20.	9.400.000.-
12.	AT200506TK2; 2020.05.13.	500	0	500	2020.12.20.	23.500.000.-
19.	AT200612TK5; 2020.06.12.	200	0	200	2020.12.25.	9.000.000.-
20.	AT200615TK1; 2020.06.15.	150	0	150	2020.12.28.	6.900.000.-
21.	AT200615TK3; 2020.06.15.	200	0	200	2020.12.28.	9.200.000.-
22.	AT200616TK1; 2020.06.16.	200	0	200	2020.12.28.	9.200.000.-
23.	AT200617TK1; 2020.06.17.	200	0	200	2020.12.28.	9.200.000.-

24.	AT200617TK2; 2020.06.17.	200	0	200	2020.12.28.	9.200.000.-
25.	AT200617TK3; 2020.06.17.	200	0	200	2020.12.28.	9.000.000.-
26.	AT200617TK4; 2020.06.17.	100	0	100	2020.12.28.	4.500.000.-
27.	AT200617TK5; 2020.06.17.	200	0	200	2020.12.28.	9.200.000.-
31.	AT200615TK2; 2020.06.15.	150	0	150	2021.02.25.	7.155.000.-
32.	AT200616TK2; 2020.06.16.	200	0	200	2021.02.25.	9.540.000.-
33.	AT200618TK; 2020.06.18.	200	0	200	2021.03.30.	9.540.000.-
34.	AT200619TK; 2020.06.19.	150	0	150	2021.03.30.	7.155.000.-

...

[3] Valamennyi szerződés tartalmazta, hogy a felperes megvásárolja alperestől, mint a termény kizárólagos tulajdonosától a 2020. évi termésű per-, teher-, igénymentes takarmánykukoricát az egyes szerződésekben rögzített mennyiségben +/-10%-os eltérés lehetőségével. A szerződések 2. pontja rögzítette a minőségi követelményeket, a 3. pont a tonnánkénti ellenértéket, míg a szerződések 4. pontjában az alperes vállalta, hogy az árut telephelyén gépkocsira rakja meghatározott időpontig. A felperes köteles volt az áru ellenértékét az alperes számlája alapján a szállítás megkezdése előtt megfizetni. A szerződések 7. pontja szerint az alperes 20%-os kötbért volt köteles megfizetni a felperesnek, ha bármely okból nem, hibásan, hiányosan, vagy késedelmesen teljesít. A kötbér alapja a nem, hibásan, hiányosan vagy késedelmesen teljesített mennyiség szerződés alapján kiszámított értéke. Amennyiben a meghíúsulásból vagy hibás, hiányos, késedelmes teljesítésből származó kár összege a kötbér összegét meghaladja, a vétkes fél köteles a felmerült károk és többletköltségek megfizetésére. Abban is megállapodtak, hogy a szerződést és az azzal kapcsolatos mindennemű közléseiket telefaxon és e-mailben is elfogadják, az ilyen közléseket a szerződő féltől származó hiteles közlésnek tekintik, azok érvénytelenségére egyik fél sem hivatkozhat.

[4] A szerződések megkötésére kialakult gyakorlat szerint az alperes elküldte e-mailben a tervezetet a felperesnek, aki azt kinyomtatta, aláírta, majd postán, vagy beszkenelés után e-mailben visszaküldte az alperesnek. Az alperes szintén aláírta a kinyomtatott, vagy postán átvett szerződés egy példányát, majd azt az előlegszámlával együtt megküldte a felperesnek. Ennek megfelelően a felek birtokában vagy mindkét fél által aláírt (postázott, egyéb módon átadott szerződések), vagy csak az általa aláírt szerződés (elektronikusan megküldött) eredeti példánya állt rendelkezésre. Ezen túl tanúl több szerződést a felperes irodájában utólag írt alá.

[6] A felperes 2020. október 1-jei elektronikus üzenetében közölte az alperessel, hogy a létrejött szerződések alapján 18 tétel szerint áll fenn terményátadási kötelezettsége 2020. október 15. és 2021. február 28. között, ezért a szállítás ütemezhetősége érdekében kérte az elszállítható mennyiségeket időben közölni.

[7] A felperes 2020. november 3-i levelében jelezte az alperesnek, hogy november 9-13. között 500 tonna kukoricát kíván elszállítani meghatározott ütemterv szerint. Az alperes részéről tanúl a november 4-i levelében úgy reagált, már korábban is jelezték, az időjárás miatt a kukoricát a termelők még nem tudták learatni, a kért mennyiség jelenleg nem áll rendelkezésre, az csak november 16-tól szállítható, a napraforgó ugyanakkor már elszállítható.

[8] A felperes 2020. november 11-i elektronikus levelében az AT200224TK16. számú szerződés alapján 300 tonna kukorica átadását kérte következő heti szállítással településről. Az alperes részéről képviselő 11-i levelében a szállítás alapját képező, mindkét fél által aláírt szerződések megküldését kérte, amire válaszul a felperes aznap megküldte a nyitott, még teljesítésre váró szerződések listáját.

[9] tanúl 2020. november 18-án közjegyző előtt tett nyilatkozatában előadta, 2020. márciusban törvényes képviselő 1, a felperes törvényes képviselője azt kérte tőle, állítsanak ki a felperes részére olyan terményértékesítési szerződéseket, amelyek valótlanok, mögöttük áru nincsen. Ennek célja az volt, hogy a felvett hitelhez a felperes magasabb áruforgalmat tudjon igazolni a pénzintézet felé, továbbá emeltetni tudja a hitel összegét. Ezeket a fiktív szerződéseket vagy tanúl maga írta alá, vagy pedig azokat valódi szerződések közé becsempészte és képviselő 1tel aláíratta. tanúl szerint törvényes képviselő 1 azt ígérte, ezeket a szerződéseket nem fogja felhasználni, ám amikor a 2020. november 11-i levelében törvényes képviselő 1 300 tonna olyan kukorica átadását kérte, ami fiktív szerződésen alapult, akkor rájött, hogy becsapta. A nyilatkozatához tanúl összeállított egy 28 darab szerződésből álló listát, melyek szerinte nem valóság, de elmondta, lehet, hogy ennél többet kötöttek.

[10] A felperes a 2021. január 12-i levelében 45 darab nem teljesített szerződésről küldött listát az alperesnek, egyben kérte, hogy a szállítás ütemezésében működjenek közre.

[11] Az alperes ügyvezetője, képviselő 1 2021. május 18-án rendőrségi feljelentést tett fiktív szerződések miatt, majd tanúl 2021. június 25-én saját magával szemben tett feljelentést a Rendőrkapitányság 1 előtt.

[12] A felperes a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (Ptk.) 6:186. § (1), és (3) bekezdése alapján 73.039.000,- Ft tőke, ezen összegből 16.175.000,- Ft után 2020. december 16-tól, 35.020.000,- Ft után 2021. január 1-től, 21.844.000,- Ft után 2021. április 1-től a törvényes mértékű késedelmi kamat és perköltsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[13] Állította, hogy 2020. február 24. és július 14. között 35 mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre közöttük, melyekből az alperes mindössze 3 esetben hajtott végre részteljesítést, a nem teljesített mennyiségek után 20%-os kötbérfizetési kötelezettsége keletkezett. Előadta, hogy a szerződések elektronikus úton jöttek létre, e-mail útján küldték meg azokat egymásnak, de voltak olyan esetek is, amikor tanúl az alperes által alá nem írt szerződéseket saját kezűleg írta alá a felperes székhelyén. Mivel a felek között kizárólag e-mail útján jött létre az egyeztetés, majd a szerződések aláírása, a Ptk. 6:84. § szerinti elektronikus szerződési jognyilatkozat és annak visszaigazolása útján jöttek létre közöttük a szerződések.

[14] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

[15] Állította, hogy egyetlen szerződés (az AT200224/TK16 számú) kivételével a többi szerződésen nem az alperes ügyvezetőjének az aláírása szerepel, akik aláírtak, azok az alperes képviselőire nem voltak jogosultak. Előadta, hogy az ügyvezetője tájékoztatta törvényes képviselőt arról, hogy megszűnt tanúl képviselőre való jogosultsága, de ezt maga tanúl is megtette. Hivatkozott a Ptk. 6:14. § szerinti álképviselő szabályára azzal, hogy nem hagyta jóvá tanúlnak a szerződések tekintetében tett nyilatkozatait, így azok nem válhatnak ki az alperesre vonatkozó joghatást. A perbeli időszakban tanúl az alperes Ptk. 6:288. § szerinti közvetítője volt, a felek közötti üzleti kapcsolatban részt vett, azonban a Ptk. 6:289. § szerint szerződés megkötésére már nem volt jogosult. Ezzel irányuló határozott felhatalmazás hiányában pedig a perbeli esetben nem alkalmazható az álképviselőnek az a szabálya, mely szerint minden olyan személyt képviselőnek kell tekinteni, aki az alperesnél az ott szokásos szerződések megkötésénél, lebonyolításánál közreműködik.

[16] Vitatta, hogy a peres felek között az elektronikus úton megkötött szerződésre vonatkozó szabályokat kellene alkalmazni, mert ennek a Ptk. 6:82-6:84. § szerinti feltételei nem álltak fenn. Az állítólag e-mail útján megkötött szerződésekkel összefüggésben állította, hogy az általa aláírt szerződéseket a felperes az ajánlati kötöttség idején belül nem küldte vissza, így azok nem jöttek létre.

[17] Előadta, hogy a perbeli szerződések fiktív megállapodások, egyik félnek sem volt valós szerződési akarata, mert az alperesnek nem állt rendelkezésére a szerződésekben megjelölt terménymennyiség, nem volt olyan termelői forrása, akik által a felperest ki tudta volna szolgálni. Neki nem állt szándékában ezt a terményt a felperes részére értékesíteni, ezzel egyidejűleg pedig a felperes sem kívánta a terményt beszerezni, a szerződések szerinti teljesítésre egyetlen alkalommal sem szólította fel az alperest. Az AT200224/TK16 számú szerződés kapcsán a Ptk. 6:91. § (1) bekezdése szerinti, harmadik személytől származó megtévesztésre hivatkozott, azon azért található meg az alperes ügyvezetőjének az aláírása, mert őt tanúl megtévesztette.

[18] Nem vitatta, hogy a perbeli szerződésekkel kapcsolatban a felperes előlegeket fizetett, ugyanakkor állítása szerint ezeket a felperes vele szemben fennállt tartozásra számolta el.

[16] Az elsőfokú bíróság a fellebbezett ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 36.750.000,- Ft-ot és ebből 5.550.000,- Ft után 2020. december 16-tól,

21.660.000,- Ft után 2021. január 1-től, 9.540.000,- Ft után 2021. április 1-től a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékű késedelmi kamatát, valamint 74.750,- Ft perköltséget, ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[19] A felperes által utólagos bizonyítás keretében becsatolt eredeti okiratokra és a kirendelt igazságügyi szakértő aggálytalan szakvéleményére alapítottnan megállapította, hogy a per tárgyát képező 35 szerződésből 18 darab, a Ptk. 6:231. § szerinti, az alperes számára jogosultságokat és kötelezettségeket – így kötbérfizetési kötelezettséget is - keletkeztető adásvételi szerződés írásban történő létrejötte állapítható meg, azzal, hogy ezek a Ptk. 6:82. § szerinti elektronikus úton történő szerződéskötés törvényi feltételeinek nem feleltek meg.

[20] Az alperes törvényes képviselője, képviselői által aláírt AT200224TK16 számú szerződés esetében nem fogadta el az alperes megtévesztésre való hivatkozását, mert az az alperes belső ügyének minősült és nem bizonyította, hogy az ügyvezető tanúl általi megtévesztéséről a felperes tudott, vagy tudnia kellett róla. Az AT200430TK, AT200506TK, AT200506TK2, AT200612TK5, AT200615TK1, AT200615TK3, AT200616TK1, AT200617TK1, AT200617TK2, AT200617TK3, AT200617TK4, AT200617TK5, AT200615TK2, AT200616TK2, AT200618TK, AT200619TK és AT200714TK1 számú szerződéseket aláíró tanúlot az elsőfokú bíróság az alperes Ptk. 6:18. § (2) bekezdése szerinti látszaton alapuló képviselőjének tekintette.

[21] Rámutatott, hogy az alperes felróhatóan szegte meg ezen szerződéseket azzal, hogy azokat nem teljesítette annak ellenére, hogy a felperes többször is felhívta erre, kérve a szállítható mennyiség ütemezésének a megadását, amire az alperes halasztást kért. Ezt követően már feljelentések történtek, azaz egyértelmű volt, hogy alperes nem fog eleget tenni az árukiadási kötelezettségének, a felperestől pedig már nem volt elvárható, hogy egyes szerződésenként felhívja az alperest a jogkövetkezményekre történő figyelmeztetéssel a teljesítésre. Ezt alátámasztó peradat hiányában nem fogadta el az alperes azon állítását, hogy ez az árukészlet nem volt meg, azt nem is tudta volna az alperes szolgáltatni, sőt az alperes november 4-i levele és a felperes által kifizetett és alperes részéről befogadott előlegek éppen ennek ellenkezőjét bizonyították, ezért az alperesnek a szerződések fiktív, színlelt [Ptk. 6:92. § (2) bekezdés] jellegére való hivatkozását is megalapozatlannak találta. tanúlnak a nyomozati eljárásban és tárgyaláson ezzel összefüggésben tett előadását bizonyítékként nem vette figyelembe, egyrészt mert sem tartotta érdektelen, elfogulatlan nyilatkozónak, másrészt az előadása ellentmondásos, az alperes javára szelektív volt.

[22] Kiemelte, hogy az alperes csak állította, de tényelőadást, elszámolást a bíróság felhívása ellenére nem tett arról, hogy a felperesnek olyan összegű tartozása állt fenn vele szemben, amire a megfizetett előlegeket elszámolta. Konkrét tényelőadás hiányában az alperes könyvelőjének meghallgatására vonatkozó tanúbizonyítási indítványt elutasította. A fentiek miatt a 18 darab létrejött szerződés 183.750.000,- Ft-os összértéke 20%-át kitevő összeg mint kötbér és járulécai megfizetésére kötelezte az alperest.

[23] Az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében az alperes elsődlegesen annak megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását, másodlagosan annak hatályon kívül helyezését

és az elsőfokú bíróság új eljárás és új határozat hozatalára kötelezését, valamint a felperes első- és másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[24] Megismételte, hogy az alperesi ügyvezetőt tanúl a szerződésekkel összefüggésben megtévesztette, továbbá hivatkozott arra, hogy emiatt intézkedett a büntetőeljárás ismételt megindítása iránt, ezért annak jogerős befejezéséig kérte a másodfokú eljárás felfüggesztését.

[25] Állította, hogy az elsőfokú bíróság az utólagos bizonyítás eljárásjogi feltételei fennállta hiányában jogsértően vette figyelembe a felperes által becsatolt eredeti szerződéses okiratokat és állapította meg ezek alapján, hogy a felek között papír alapon létrejöttek az adásvételi szerződések. Továbbá - mivel az egyes szerződések aláírójának személyét illetően nem volt vita a felek között - az írásszakértői bizonyításnak sem volt helye.

[26] Fenntartotta, hogy a tanúl által aláírt szerződéses okiratok nem az alperes szerződéses akaratát tartalmazták, továbbá az elsőfokú bíróság a bizonyítékok téves mérlegelésével következtetett arra, hogy ő az alperes látszaton alapuló képviselőjeként jogszerűen járhatott el.

[27] Állította, hogy a szerződések teljesítésének elmaradása körében nem tanúsított felróható magatartást vagy mulasztást, illet a felperes sem bizonyított, ezért is téves az elsőfokú ítélet őt kötbér fizetésére kötelező rendelkezése.

[28] A másodlagos fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (Pp.) 350. § (1) bekezdésében írtakat megsértve az ítéletét nem hirdette ki, mert az ítélet kihirdetésre kitűzött határnapot elhalasztotta, majd a határozatot kihirdetés nélkül kézbesítette.

[29] Fellebbezési ellenkérelmében a felperes az érdemben helyes elsőfokú ítélet helybenhagyását és az alperes másodfokú perköltségben marasztalását kérte.

[30] A fellebbezés annyiban alapos, hogy az elsőfokú ítélet – annak kihirdetése hiányában - nem bírálható felül.

[31] A 72. számú jegyzőkönyvből kitűnően az elsőfokú bíróság a 2024. november 13-án tartott tárgyaláson a tárgyalást berekesztette, az ítélet kihirdetését elhalasztotta, ennek időpontját 2024. december 11-én 15.20-ra kitűzte. A 74. számú hivatalos feljegyzés szerint a bíróság tisztviselője 2024. december 10-én telefonon értesítette a felek jogi képviselőit, hogy a bíró betegsége miatt a fenti időpontra kitűzött ítélethirdetés elmarad, majd a 75. számú végzéssel az elsőfokú bíróság a 2024. december 11. 15.20-ra kitűzött határozathirdetést a bíróság érdekkörében bekövetkezett okból elhalasztotta. Ezt követően a 2024. december 18-án meghozott 77. számú ítéletet az elsőfokú bíróság 2024. december 19-én elektronikus úton kézbesítette a feleknek.

[32] Az 1976. évi 8. törvényerejű rendelettel kihirdetett Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya 14. cikke 1. pontja, az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt egyezmény (a továbbiakban: EJEE) 6. cikk (1) pontja és az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint a polgári perben a tárgyalások nyilvánosak.

[33] Az Alaptörvény 25. cikk (1) bekezdése deklarálja a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységét. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. Az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében írtakkal összhangban az ítéletet akkor is nyilvánosan kell kihirdetni, ha erre okot adó körülmény folytán a tárgyalásról a bíróság a nyilvánosságot kizárta.

[34] A tárgyalás nyilvánosságára vonatkozó szabályok között írja elő a Pp. 231. § (1) bekezdése, hogy a bíróság – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a felek közötti jogvitát nyilvános tárgyaláson bírálja el és a tárgyaláson hozott ítéletét nyilvánosan hirdeti ki.

[35] A bíróság határozatainak közlésére és kihirdetésére vonatkozó szabályok keretében a Pp. 350. § (1) bekezdése kimondja, hogy a bíróság a tárgyalás berekesztése folytán hozott határozatát – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a tárgyalás napján hirdeti ki, míg a (4) bekezdés szerint a bíróság a tárgyalás berekesztését követően az ítélet meghozatalát és kihirdetését – legfeljebb harminc napra – elhalaszthatja. Ebben az esetben a kihirdetés határnapját egyidejűleg kitűzi, a meghozott határozatot a kihirdetés napjáig írásba foglalja és a határozatot a kihirdetés határnapján a (3) bekezdésben meghatározott módon kihirdeti. A Pp. 350. § (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a tárgyalás berekesztése folytán hozott határozat rendelkező részét – a (4) bekezdésben foglalt kivétellel – a határozat kihirdetése előtt le kell írni és azt az egyesbírónak vagy a tanács elnökének és tagjainak alá kell írniuk. A határozat kihirdetése a rendelkező rész felolvasásából, a határozat elleni fellebbezés lehetőségéről, benyújtásának a helyéről és a határidejéről történő tájékoztatásból és az indokok rövid ismertetéséből áll.

[36] A Pp. 351. § (2) bekezdés b) pontja értelmében a bíróság kézbesítés útján közli az ítéletet a felekkel; míg a (4) bekezdés szerint, ha a bíróság az ítélet meghozatalát és kihirdetését elhalasztotta, az írásba foglalt ítéletet a kihirdetéskor jelen lévő feleknek nyomban kézbesíti, a meg nem jelent felek részére pedig három napon belül elrendeli a kézbesítését.

[37] Az elsőfokú bíróság a per során nem zárta ki a nyilvánosságot, de még annak kizárása esetén is köteles lett volna - az EJEE 6. cikk (1) bekezdésében írtakkal összhangban - az ítéletét nyilvánosan kihirdetni.

[38] Az elsőfokú bíróság a fent ismertetett eljárásával egyrészt - arra alapot adó ok hiányában - az ítélet kihirdetéséről a garanciális alapelvként értelmezendő nyilvánosságot kizárta, másrészt a felek irányában fennálló azon kötelezettségének sem tett eleget, hogy az ítélete szóbeli közlése, kihirdetése során felolvassa annak rendelkező részét, tájékoztassa a feleket a határozat elleni fellebbezés lehetőségéről, benyújtásának a helyéről és a

határidejéről, továbbá röviden ismertesse a döntése indokait. Önmagában az nem volt jogszabálysértő, hogy a bíró betegsége miatt nem került sor az ítélet kihirdetésére elhalasztott tárgyalás megtartására az eredetileg kitűzött időpontban, viszont a fent írt jogszabályi rendelkezésekből következően az elsőfokú bíróság akkor járt volna el jogszerűen, ha az elhalasztott tárgyalást újabb időpontra kitűzi és annak időpontjáról a feleket tájékoztatja, majd az ítéletet a Pp. idézett szabályainak megfelelően kihirdeti.

[39] Az ítélet kihirdetésének jelentősége egyrészt abban áll, hogy ez a bírósági eljárásban érvényesülő szóbeliség és közvetlenség elvének egyik megnyilvánulása, másrészt a bíróság a Pp. 357. § (1) bekezdésében megfogalmazott egyszerű kötőerő elvének megfelelően a kihirdetett határozatához van kötve. Utóbbi az ítélet nyilvános kihirdetéséhez (mint formai követelményhez) fűződő olyan tartalmi következmény, ami számon is kérhető, s csak a nyilvánosan kihirdetett ítélet lehet a másodfokú eljárás tárgya. A bíróság ítélete nem azonosítható pusztán a közokirattal, hanem annak szerves része az az eljárási cselekménysor is, ahogy és amilyen tartalommal azt a bíróság a felekkel közli. Mivel pedig ezen eljárási cselekményeket az elsőfokú bíróság nem végezte el, az ítéletét nem hirdette ki, ezért az a Pp. 380.§ c) pontja szerinti olyan orvosolhatatlan formai (egyúttal a jogszabályhely miniszteri indokolásának megfelelő tartalmi) hiányosságban szenved, amely miatt érdemi felülbírálatra alkalmatlan.

[40] Mindezek miatt az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a Pp. 380. § c) pontja alapján hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. A részben megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak a berekesztett tárgyalást - a Pp. 386. § (3) bekezdésében foglaltak érvényesülése miatt is - újra meg kell nyitnia, majd amennyiben érdemi döntést hoz, a jelen másodfokú határozatban foglaltakat is figyelembe véve, a Pp. szabályait betartva kell ítéletét kihirdetnie és közölnie a felekkel.

[41] Az ítéltábla a Pp. 386. § (3) bekezdése értelmében a felek másodfokú eljárásban felmerült perköltségét és az alperes részére engedélyezett részleges költségfeljegyzési jog folytán meg nem fizetett fellebbezési illeték összegét határozta meg, azok viselése kérdésében egyebekben az elsőfokú bíróság dönt.

[42] A másodfokú eljárásban a felperes a perköltségét a csatolt ügyvédi megbízási szerződés szerint 1.500.000,- Ft-ban számította fel a 32/2003. (VIII.22.) IM.r. (Ükr.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Az alperes szintén az Ükr. 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kérte a másodfokú perköltsége megállapítását, felszámítása azonban nem felelt meg a Pp. 81. § előírásainak. Az elsőfokú eljárás során becsatolt ügyvédi megbízási szerződésben 30.000,- Ft/óra + ÁFA díjazásban és sikerdíjban állapodott meg az ügyfelével. A másodfokú eljárásban végzett ügyvédi tevékenység időráfordításáról azonban nem közölt adatokat, azt a másodfokú bíróság becsléssel sem pótolhatja, míg az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyező végzés a pernyertességről nem határozott, így a sikerdíj nem értelmezhető. Mindezek miatt az ítéltábla az alperes másodfokú perköltségéről a Pp. 82. § (3) bekezdése értelmében nem határozhatott.

dr. Mészáros Zsolt sk. a tanács elnöke	dr. Kovács Zsolt sk. előadó bíró	dr. Lezsák József sk. bíró
---	-------------------------------------	-------------------------------